

שימוש בחומרי נפץ. כהמשך למסורת השנים הקודמות שוב היתה הימחה העיקרית לאו דווקא בנשפים פומביים וציבוריים, או בחובות הערים, אלא במסיבות פורים פרטיות, כאלה שמתוכנן נלקחו שלושת זוגות התחפושות המופיעים בתמונות למעלה, והמוכיחים כי רעיונות מקוריים ומשעשעים לתחפושות אינם חסרים גם בקרב המבוגרים.

גמור בבית-המעצר ביפו, המשיך הסמל הי צעיר, שסיים רק לפני שנה את קורס הסמלים לטעון: "אני חף מפשע. זוהי עלר לה שפלה."

חופש לנרקומן. היו לו לכהן כמה נקודות חוקות להוכחת טענה זו:

- המודיע, נרקומן מועד המכיר את כל סוחרים הסמים המסחרים ביפו וסביבתה, לא היה צריך כלל ועיקר את תיחבו של הסמל כהן כדי לספק סחורה לסוחרים אלה.
- אין זה מתקבל על הדעת כי כמות כה גדולה של חשיש תופקר על ידי סוחר במרפסת פתוחה. החשיש, שהוא חומר עדין, עלול לאבד בצורה זו את ערכו.

המודיע, שטען כי מכר את החשיש לכהן, לא יכול להצביע על סכום התמורה — 2000 לירות. העסקות בסמים משכרים נערכות במזומנים בלבד, המוכר אינו מוציא מידו את הסחורה מבלי שהוא מקבל את תמורתה.

- כהן המתגורר עם אשתו ושלושת ילדיו הצעירים בדירת חדר דלה שמסבחה עשוי אובסס וחדרי הנוחיות שלה כחצר, היה זקוק להלואה משטרתית של 700 לירות כדי להיטיב את תנאי חייו.

- ג'ומעה, המודיע, גר לעומת זאת — כסוחר סמים אחרים — בדירה מהודרת של שלושה חדרים ברחוב זיבוטינסקי ב־רמת־גן.

הכתמים המחשידים, שהתגלו על בגי דיו, באו לדבריו של כהן, לאחר שניער בכעס את החשיש בו נמצא החשיש המ אובק. בצורה זו אפשר היה להחשיד גם את קרת והסמלים שהוכתמו באבקה ש־התפורה באויר.

אולם נימוקי המשכנע של כהן היה קשור בג'ומעה עצמו — המודיע המשטרת, נרקומן מועד שאינו יכול לחיות ללא סם משכר, היה עלול לאבד את התופש שלו ואת האפשרות להשתמש בסם למשך תקופה ארוכה, לאחר שהראשם על ידי כהן בהחזקת סמים משכרים. אפילו אם היה נפטר בעונש קל על עבירה זו, היה ג'ומעה נאסר ל־16 חודש, בעקבות מאסר־על־תנאי שנפסק נגדו בעקבות עברות קודמות.

תזכיר

שר המרחב

"מפכ"ל לבן" — תחת כותרת זאת דרש עורך העולם הזה (1993), שבוע לפני מיבצע סיני, להקים בממשלה מיניסטריון מיוחד לענייני המרחב. בין השאר תבע העורך: "על הממשלה למנות שר לענייני ערב, ש־תפקידו האחד והיחיד יהיה לסטל ביחסים בין ישראל לבין ארצות־ערב. מסבע הרברים יהיה הוא השר השני בחשיבותו בממשלה אחרי שר־הבטחון. עליה להעמיד את השר הזה בראש משרד לענייני ערב ולהעמיד לרשות מכת־לשונם זה תקציב של מיליון נים". השבוע הצטרף ח"כ יגאל אלון לזרי ש־הודיע כי אחדות־העבודה תדרוש בממשלה הבאה לחקים מיניסטריון כזה.

של זוהר, השחקן האידי לשעבר, שלמה גינוסר, הועבר חוזר מיוחד בין המחנות המשטרתיים. החוזר כלל הוראה אחת: קציני המשטרה וסמליתם חייבים למשוך ידם מכל גילוי של סמים־משכרים. גילוי כזה, נאמר בחזרה, מועבר לסמכות גינוסר הבלעדית.

כדי להמחיש לכל מי שנסה להתעלם מהוראה משטרתית מוזרה זו, כי כחנתו של זוהר היא רצינית ביותר, הוגשו בזה אחר זה תלונות נגד קציני־משטרה שגילו סמים־משכרים בזמנתם הפרטית. יתר על כן: כשקצין מדור־בילוש בחיפה, פעל בזמנה להוציא שמועה כי הקצין עצמו שיתף פעור גדולה בסביבות חיפה, דאג מי שצריך היה, להוציא שמועה כי הקצין עצמו שיתף פעור לה עם המבריחים. המודיע של אותו קצין נעצר, ואילו הקצין עצמו הועמד בפני חקיריה של קצין־המטה הארצי. רק התערבותו האישית של מפקד־המחוז הצילה את הקצין הפעיל מפני האשמה רשמית.

בצורה זו הצליחו גינוסר ואנשיו לשחק כל פעולה עצמאית במלחמה בסמים המשכ־רים, צמצמו את גילויי ההברחות והמסחר לתחום פעולה זעיר.

הריאורגניזציה שבאה על המשטרה עם מינויו של נחמייאס כמפקד־הכללי, לא פסחה גם על יצירה־נפל של זוהר. רוב שוטרי וסמלי המדור פוזרו בין מחלקות המשטרה, גינוסר עצמו הפך, למרות התואר המפוצץ, ללא יותר מקצין־קישור בין מחוזות המש־טרה, שחזרו ללחום באורח עצמאי במסחר בסמים משכרים.

כולם היו מרוצים ממצב זה. כולם, חוץ מגינוסר ומקורביו למדור, היה ברור להם כי יש צורך במשהו מופוצץ כדי להחזיר את המדור לתקופת הזהב שלו.

שתי ארנבות במודיע אחד. הפעצה באה ממקור בלתי צפוי. יצחק נעים, נרקומן המכונה בפי מכריו ג'ומעה, הופיע במטה הארצי לפני שלושה שבועות, הביא לפקד גינוסר סיפור מפתיע. סיפור ג'ומעה: "סמל כהן, מהמדור לבילוש, ואני, מוכרים יחד סמים־משכרים. אני מביא את החומר לתל־אביב וכהן מספק אותו לסוחרים".

גינוסר, שזכר כי כהן עצר את ג'ומעה לפני מספר חדשים באשמת החזקת חשיש, היה מוכן לשתף פעולה. היה זה ציד של שתי ארנבות במודיע אחד: גם פרסומת מתאימה למדור הגוסס וגם אוהרה לכל מי שישים ידו, כמו כהן, לא תחת פיקוחו על סוחרים־סמים.

הכל פעל לפי התוכנית: לאחר עקוב קצר אחרי כהן, נמסרו לג'ומעה חבילות חשיש בערך של 2000 לירות. הנרקומן הבטיח כי יעביר אותן לתעודתו. ואכן, בחיפוש שנערך בליל־שבת על מרפסת דירת־הקרקע של כהן הפתחה לחצר, נמצאו ה־חבילות שסומנו באבקה המיוחדת.

שכורי סם־ההצלחה מסרו קציני המדור את הידיעה לעתונות, ששיטתה פעולה. הודיעה על ההצלחה בכתובות רועשות. תיחיד שלא היה מוכן לשתף פעולה היה הסמל כהן עצמו. למידת־התחזקת כבידור

פורים תשי"ט היה צוהל ועליו ונשא עליו את אופי התקופה. למרות המצב הכלכלי הקשה הופיעו בחוצות הערים תחפושות מורכבות ומפרי אורות יותר מכל שנה אחרת וניכר בהן כי הוציאו עליהן עשרות ל"א. אנשי המאדים, חלליות וספוטניקים כבשו בהדרגה את מקומותיהם של הקאובויים והאפאשים, שהפופולריות שלהם התמעטה עקב איסור ה־

דירת־חדר קטנטנה, היה סמל שני של מדור הבילוש בתל־אביב, יחזקאל אליהו כהן (33). גם השבוע, בליל שבת בעשרים אחר חצות, כשדפקו שוטרים על הדלת האחורית בדירתו של הסמל, לא התעורר איש. רק כהן, שנמצא אותה שעה בחופשתו השנתית, נעור מתוך שגרה ופתח את הדלת. הוא הופתע כשגילה מי עמד מאחוריה: קצין החקירות משה קרת ושני סמליו. עמם היה כלב גישוש.

"קבלנו הוראה לערוך אצלך חיפוש", הסביר קרת לכהן המופתע. כהן לבוש הפיומה לא התנגד. הוא פתח את הדלת, הכניס את הקצין, הסמלים והכלב פנימה. הכלב עבר פעמים מספר על פני הדירה, ריחרח אך לא מצא דבר. "אפשר לחפש במרפסת?", שאל אחד הסמלים. כהן, המשרת שמונה שנים במשטרה, נחש כבר במה המדובר, אך הוא לא התנגד. הקצין, שני הסמלים והכלב חזרו למרפסת־הכניסה, הי פונה לחצר. הכלב ריחרח ועצר ליד שטח ישן, אותו הוציאה אשתו של כהן יום אחד לפני־כן לאיחורו. "מה יש לך כאן?" שאל קרת.

כהן, שחמתו בערה בו, הרים את השטיח וגייער אותו. מספר חבילות של חשיש נשרו מתוכו.

אבקה באינפירה־אדום. בשבת, ב־חדשות השעה תשע, הודיע קריין מול־ישראל: סמל שני של מדור הבילוש בתל־אביב נעצר באשמת מסחר בסמים־משכרים. סוכנות הידיעות עת"ם, הפיצה את הידיעה בכל עיתוני הבוקר. מסר כתב עת"ם, ב־השראת המטה הארצי של משטרת ישראל: "אדם בעל עבר פלילי בשם נעים יצחק, בן 32, הופיע לפני שבועות אחדים במטה ה־ארצי של המשטרה, הודיע כי הסמל כהן מקיים עמו מסחר בסמים־משכרים. המשטרה התייחסה בזהירות רבה לסיפורו של נעים, שהוא נרקומן, סברה תחילה כי האיש מבקש להטיל דופי בסמל המשטרה מטע־מים פרטיים. הוחלט כי המודיע ימשך ל־ספק סחורה לנאשם. אולם חבילות החשיש יאובקו תחילה במטה־המשטרה באבקה מיר־חדת, המכתימה את ידיו ובגדיו של כל הנוגע בה. כתמים אלה אפשר לגלות על־ידי בדיקה בקרניים אינפירה־אדומות.

"לאחר חיפוש בביתו של הסמל התגלה חומר החשוד כחשיש. בדיקה מעבדתית ה־יכחה כי היה זה אותו חומר שאובק באבקה המיוחדת. כתמים דומים של אותה אבקה התגלו על בגדיו וגופו של החשוד".

היה ברור: המדור למלחמה בסמים משכ־רים שליד המטה הארצי — שלאחרונה, אש־רי הריאורגניזציה במשטרת ישראל, הועמד כאילו בצל — הוכיח את עצמו שוב.

חזרה לתקופת הזהב. היה זה רושם שטחי בלבד. בדיקה קלה של מה שהתרחש במדור למלחמה בסמים המשכרים, מאז שנוסד בשנת 1954, בהשראתו של ראש המחלקה הכלכלית לשעבר שמאי זוהר, ה־יכחה כי לא הכל היה כשורה שם. כשנוסדה המחלקה המיוחדת למלחמה ב־סמים־משכרים, והתקפה בידיו של בר־עירי

המורים הורה להכין צ'קים לכל הוכאים לקבל את חסכוניהם. אם לא יחול שינוי בלתי־צפוי, יהיה זה סופה של הפרשה. **"לא ניכנע לסחיטה!"** אולם לא היה בכך חיסול גמור של הפרשה. כי מבין מורי בתי־הספר היסודיים בעלי־זכויות בקופת הפנסיה, נמצאים גם מורים אשר עזבו את ההוראה היסודית, עברו ללמד במוסדות תיכוניים ואינם נחשבים לעובדי מדינה. זכויותיהם לפנסיה לא הועברו ל־רנות הגימלאות של עובדי המדינה.

סיפר השבוע. אחד ממורים אלה: 20 שנה עבדתי כמורה בבית־ספר יסודי, עד אשר עברתי להוראה בבית־ספר תיכון. עכ־שיו, עם פירוק קופת הפנסיה, יחזירו לי אלף או 1500 לירות, ויאמרו לי שאין לי יותר כל זכות לפנסיה. האם נשמע כדבר הוגז? ממה אתקיים, אחרי שלא אוכל לעבוד יותר? אם רצוני לרכוש לי עתה זכות דומה לזכותי הקודמת, בקרן פנסיה אחרת, הרי ידרשו ממני תשלום של אלף לירות עבור כל שנה. כלומר בשעה שהסתדרות המורים תשלם לי 1500 ל"י עם ביטול זכויותי לפנסיה, אדרש לשלם 20 אלף ל"י כדי לרכוש זכויות שחת. היכן הצדק?"

מספרם של המורים התיכוניים הנמצאים במצב זה אינו גדול — 120 בסך הכל — והסתדרות המורים היתה יכולה בנקל להס־דיר את בעייתם. אולם מזה חמישה חודשים, מעורר השם "מורים תיכוניים" חלחלה במרכז הסתדרות המורים. כי באותו תאריך פורסם כ־1200 מורים תיכוניים מהסתדרות המורים, הקימו ארגון נפרד, ומצב של מל־חמה שורר בין שני הארגונים. נסינותיו של מרכז הסתדרות המורים לשכנע מורים תיכוניים לנטוש את ארגונם החדש ולשוב למסגרתם הישנה עלו בתוהו.

כאשר התעוררה פרשת קופת הפנסיה, ראה בה מרכז הסתדרות המורים הזדמנות נוחה להמשיך את מלחמתו בארגון הכופר. בחזרה אל המורים התיכוניים הודיע, כי הוא מוכן לדאוג לזכויותיהם — בתנאי שישארו נאמנים להסתדרות המורים. סיכם השבוע אחד ממורים אלה את דעת חבריו: "עד שפרשנו מהסתדרות המורים — חוד־שנים לפני פירוק הקופה — לא דאגו כלל לעניינינו, ועכשיו מפתים אותנו בהצעות לא הוגנות מצד אחד, ומצד שני מאיימים עלינו בהרס כלכלי, כדי שנחתר על דעותינו הציבוריות. זהו דבר בלתי־מוסרי ובלתי־הוגן. אנו לא ניכנע לסחיטה מעין זו".

מה יכולים הם לעשות, כדי להבטיח את זכויותיהם? האיש לא רצה לגלות. "יש לנו הרבה דרכים, ואנחנו לא נהסס להשתמש בכל האמצעים — אפילו הקיצוניים ביותר. נישלנו לא יעבור בשקט!"

משטרה

סמים משכרים

תושבי הבית מספר 22 ברחוב מ"ג ש־בכפר שלם לא הוחרדו. הם היו רגילים לניידות משטרה ולצעדי שוטרים בשעות ש־אחרי־חצות. חתשם אחת הדירות בבית,